

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Kopeckou ve věci

žalobkyně: D. M. [redacted] narozená [redacted]
bytem [redacted]

proti
žalované: nezletilá A. P. [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená opatrovníkem advokátkou Mgr. Janou Krausovou
sídlem Masarykovo nám. 3, 586 01 Jihlava

o určení vlastnictví

takto:

I. Návrh na určení, že vlastníkem spoluvlastnického podílu o velikosti ideálních dvou třetin níže uvedených nemovitostí, nacházejících se v katastrálním území Velichov u Žatce, v obci Žatec, části obce Velichov u Žatce:

- a) pozemku parc. č. stavební [redacted], jehož součástí je stavba bez čp. nebo evidenčního,
- b) pozemek parc. č. stavební [redacted] jehož součástí je stavba čp. [redacted]
- c) pozemek parc. č. stavební [redacted] jehož součástí je stavba bez čp. nebo evidenčního,
- d) pozemek parc. č. [redacted]

a to vše v obci Žatec, zapsané na LV č. [redacted] Katastrální úřad pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec je žalobkyně, se zamítá.

II. Žalobkyně je povinna zaplatit státu – České republice náhradu nákladů řízení ve výši 29 095 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku na účet Okresního soudu v Lounech.

Odůvodnění:

1. Původní žalobce M. P. starší, narozený [redacted] který vyzval původního žalovaného M. P. mladšího, narozeného [redacted] k vrácení daru, se svým návrhem domáhal proti němu určení vlastnictví, že vlastníkem spoluvlastnického podílu o velikosti ideálních dvou třetin níže uvedených nemovitostí, nacházejících se v katastrálním území Velichov u Žatce, v obci Žatec, části obce Velichov u Žatce: a) pozemku parc. č. stavební [redacted] jehož součástí je stavba bez čp. nebo evidenčního, b) pozemek parc. č. stavební [redacted] jehož součástí je stavba čp. [redacted] c) pozemek parc. č. stavební [redacted] jehož součástí je stavba bez čp. nebo evidenčního, d) pozemek parc. č. [redacted], a to vše v obci Žatec, zapsané na LV č. [redacted] Katastrální úřad pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec je žalobce. V průběhu řízení žalobce dne 13. 7. 2014 zemřel a do řízení na straně žalující vstoupila podle usnesení Okresního soudu v Lounech ze dne 15. 3. 2021 č.j. 5 C 344/2013 – 284 jeho dcera D. M. a to na základě výsledků pozůstalostního řízení, vedeného u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. 35 D 758/2014. D. M. na podané žalobě setrvala s tím, že důvodem pro vrácení daru je nevhodné chování žalovaného jak vůči původnímu žalobci, jejich otci, tak vůči ní.
2. Původní žalovaný M. P. mladší před zahájením tohoto řízení uzavřel se svojí dcerou, nezletilou A. P., dne 8. 8. 2013 darovací smlouvu a smlouvu o zřízení věcného břemene, na základě které se nezletilá stala výlučnou vlastnící předmětných nemovitostí v rozsahu ideálních 2/3. Rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 14. 11. 2013 č.j. 7 Nc 587/2013 – 14 ve věci schválení právního úkonu za nezletilou A. P. narozenou [redacted] – smlouvy darovací a smlouvy o zřízení věcného břemene rozhodl okresní soud tak, že darovací smlouvu a smlouvu o zřízení věcného břemene ze dne 8. 8. 2013 schválil. Následně rozhodl Katastrální úřad pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec o povolení vkladu práva č.j. [redacted] s právními účinky vkladu dnem 20. 12. 2013. Na základě této skutečnosti rozhodl Okresní soud v Lounech usnesením ze dne 1. 8. 2016 č.j. 5 C 344/2013 – 42, které nabylo právní moci dne 19. 8. 2016 tak, že se připouští, aby na místo původního žalovaného M. P. mladšího vstoupila do řízení nezletilá A. P. Nezletilá, zastoupená opatrovníkem advokátkou Mgr. Janou Krausovou, s návrhem nesouhlasila, navrhla zamítnutí návrhu s tím, že nejsou splněny zákonné předpoklady pro vrácení daru.

Soud na základě provedeného dokazování, a to výsledku žalobkyně, svědků M. P. mladšího, J. D. O. D. A. P. J. M. a provedených listinných důkazů zjistil následující: Dne 18. 1. 2012 uzavřeli M. P. ročník 1938 na straně dárce a oprávněného z věcného břemene s M. P. ročník [redacted] na straně obdarovaného a povinného z věcného břemene darovací smlouvu se zřízením věcného břemene, podle které dárce, který byl podílovým spoluvlastníkem v rozsahu 2/3 budovy čp. [redacted] – bydlení na stavební parcele číslo parc. [redacted] a této parcely o výměře 77 m² – zastavěná plocha a nádvoří, budovy bez čp./če. – zemědělská stavba na stavební parcele parcelní číslo [redacted] a této parcely o výměře 357 m² – zastavěná plocha a nádvoří, budovy bez čp./če. – bydlení na stavební parcele č. parc. [redacted] a této parcely o výměře 760 m² – zastavěná plocha a nádvoří, pozemkové parcely parcelní číslo [redacted] o výměře 1536 m² – zahrada, vše zapsané na listu vlastnictví číslo [redacted] pro obec Žatec a katastrální území Velichov u Žatce a podílovým spoluvlastníkem pozemkové parcely parcelní číslo [redacted] o výměře 427 m² – orná půda, zapsané na listu vlastnictví [redacted] pro obec Žatec a k.ú. Velichov u Žatce, daroval předmětné nemovitosti do výlučného osobního vlastnictví obdarovaného. Podle článku 5 této smlouvy si účastníci sjednali věcné břemeno ve prospěch dárce, a to doživotní, bezplatné a nezkrácené právo užívání všech místností a prostor, včetně příslušenství na nemovitostech darovaných. Věcné břemeno bylo zřízeno bezplatně. Katastrální úřad pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec rozhodl o povolení vkladu práva rozhodnutím č.j. [redacted] s právními účinky vkladu dne 6. 2. 2012. Podle výpisu z katastru nemovitostí, prokazující stav evidovaný k datu 12. 12. 2013, je jako

výlučný vlastník nemovitostí, zapsaných na listu vlastnictví [redacted] pro obec Žatec a k.ú. Velichov u Žatce, a to parcel st. [redacted] a objektu bydlení čp. [redacted] a staveb bez čp./čo. zem. stav. a bydlení M [redacted] P [redacted] ročník [redacted] Dne 24. 10. 2013 vyzval dárce M [redacted] P [redacted] starší dopisem prostřednictvím svého právního zástupce M [redacted] P [redacted] mladšího k vrácení daru, a to podílu o velikosti 2/3 na budově čp. [redacted] postavené na pozemku p. č. st. [redacted] budovy bez čp./če., zemědělská stavba na pozemku p. č. st. [redacted], budovy bez čp./če., způsob využití bydlení, na pozemku p. č. st. [redacted] pozemku p. p. č. [redacted] a pozemků p. č. st. [redacted] a [redacted] s tím, že důvodem vrácení je nevhodné chování vůči otci a jeho dceři, sestře D [redacted] M [redacted]. Ve vrácení daru specifikoval M [redacted] v P [redacted] starší následující důvody: „Dne 1. 8. 2013 poté, co Vaše sestra D [redacted] M [redacted] přijela na návštěvu za otcem do [redacted], jste Vaši sestru před otcem M [redacted] P [redacted] slovně napadl, kdy toto Vaše napadání vygradovalo tím, že jste sáhnul po kose, ležící na špalku před Vaším otcem, který když toto spatřil, tak Vás odstrkal pryč od Vaší sestry D [redacted] M [redacted]. Dále jste minimálně v době od června 2013 do října 2013 opakovaně obtěžoval Vaši sestru D [redacted] M [redacted] opakovaným zasíláním SMS zpráv: Půjdu po tobě, to si piš a tomu tvému synáčkovi řekni, že se dostal do maléru kvůli tobě – V šestnácti jsi byla gravidní, naše máma do tebe tak kopala, že tě málem přizabila, já na naší mámu: nech D [redacted] být, vždyť jí zabiješ. Potom přestala. Vidíš, ta J [redacted] od pí K [redacted] byla taky těhotná v šestnácti a děcko si nechala – Ty lžeš. B [redacted] byla tehdy za tím klukem v M [redacted] dělal v údržbě plynu, aby si to s ním vyřídila. Šla jsi na přerušení. A [redacted] to ví, ty jsi tím lhaním kopeš pořádnou díru – Máma tě pořádně kopala, ty jsi se svíjela na zemi mezi kuchyní a chodbou a máma říkala: půjdeš na přerušení. – Ležela jsi na líně, máma tě kopala hlava nehlava, byl jsem u toho, když říkala: půjdeš na přerušení. – To nedává žádnou logiku ... Zkopala tě právě, že jsi byla gravidní a byla jsi na přerušení. Všem jsem to řekl, že jsi zabila dítě a všem to napíšu. – Byla jsi v jiném stavu!!!! Jsi vrah dítěte. – Táta ti pomáhal ... když jsi byla těhotná. Neváháš mu na každém kroku lhát a podvádět ho ... Věř, že za tohle co děláš, poneseš vážné důsledky. – Manko jsi udělala dvakrát, poneseš za to odpovědnost ty! Půjdu po tobě každou vteřinu!“ Dále uvedl, že „Dále pak, přesto, že Vám je znám velmi vážný zdravotní stav Vašeho otce, který onemocněl rakovinou pankreatu, o Vašeho otce nikterak nepečujete a veškerá starost o něj leží na Vaší sestře D [redacted] M [redacted], která vozí otcí jídlo, peru mu atd. Přestože se o Vašeho otce takto stará, jste po ní nejprve vyžadoval, aby Vám předem sdělovala, svůj příjezd a odjezd do Velichova (rozuměj do domu čp. [redacted] v kat. území Velichov, kde nyní Váš otec bydlí). Následně jste jí pak napsal v této souvislosti v měsíci říjnu 2013 následující SMS zprávy: Nepřeju si, aby člověk jako ty, byl v so, v ne ve Velichově. – Velice si to rozmysli, jestli tento víkend budeš ve Velichově, neboť v tomto případě zavolám Policii ČR – Na základě veškerého Vašeho shora popsaného jednání Vás tímto vyzývám k vrácení shora uvedených nemovitostí, které Vám Váš otec M [redacted] P [redacted] daroval.“ Podle dodejky se výzva k vrácení daru dostala do vlastních rukou M [redacted] P [redacted] (na dodejce označen jako M [redacted] dne 29. 10. 2013. Dne 28. 10. 2013 napsal M [redacted] P [redacted] starší M [redacted] P [redacted] mladšímu dopis, v rámci kterého ho vyzývá, že by se chtěl v klidu domluvit, chtěl by vrátit Velichov s tím, že jej chce spravedlivě pro obě děti a pro jeho dceru a svého vnuka. Dále mu vytýká, že při oslavě narozenin musela rodina M [redacted] odjet a že se k němu nechová jako k otci. Dne 8. 8. 2013 uzavřel M [redacted] P [redacted] na straně dárce a oprávněného ze smlouvy o zřízení věcného břemene s manželkou A [redacted] P [redacted] jako oprávněnou ze smlouvy o zřízení věcného břemene a jejich nezletilou dcerou A [redacted] P [redacted], narozenou [redacted] zastoupené opatrovníkem V [redacted] Č [redacted] jako obdarované a povinné ze smlouvy o zřízení věcného břemene, darovací smlouvu a smlouvu o zřízení věcného břemene, na základě které jí daroval nemovitosti zapsané na listu vlastnictví [redacted] pro obec [redacted], k.ú. Velichov u Žatce, u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec, a to objekt bydlení čp. [redacted] postavený na pozemku p. č. st. [redacted] zemědělskou stavu bez čp./če., postavenou na pozemku p. č. st. [redacted], objekt bydlení bez čp./če., postavený na pozemku p. č. st. [redacted] pozemek p. č. st. [redacted] – zastavěná plocha a nádvoří o výměře 77 m², pozemek p. č. st. [redacted] zastavěná plocha a nádvoří o výměře 357 m², pozemek p. č. st. [redacted] zastavěná plocha a nádvoří o výměře 760 m² a pozemek p. č. [redacted] – zahrada o výměře

1 536 m². Předmětné nemovitosti získala na základě této smlouvy do výlučného osobního vlastnictví nezletilá dcera A. P. s tím, že dárce spolu s manželkou má zřízeno věčné břemeno doživotního bezplatného užívání předmětných nemovitostí v celém rozsahu. Poté, co Okresní soud v Jihlavě rozsudkem ze dne 14. 11. 2013 č.j. 7 Nc 587/2013 – 14 schválil za nezletilou A. P. narozenou 12. 5. 2011 smlouvu darovací a smlouvu o zařizení věcného břemene, Katastrální úřad pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště v Žatci povolil vklad práva rozhodnutím č.j. s právními účinky vkladu dnem 20. 12. 2013. Podle aktuálního výpisu z katastru nemovitostí je nezletilá A. P. výlučnou vlastnící předmětných nemovitostí. V průběhu řízení M. P., narozený zemřel, dne Okresní soud v Chomutově v řízení o pozůstalosti rozhodl usnesením č.j. 35 D 758/2014 – 178 ze dne 11. 11. 2019 tak, že dědici po zemřelém M. P. jsou závětní dědička pozůstalá dcera D. a neopomenutelný dědic M. P., narozený, kterému je D. M. povinna vyplatit povinný díl neopominutelného dědice ve výši 4 267,25 Kč. Krajský soud v Ústí nad Labem usnesení č.j. 84 Co 204/2020 – 490 ze dne 11. 11. 2020 usnesení Okresního soudu v Chomutově ve výrocích I., II., III., IV. a VI. potvrdil, ve výroku V. změnil povinnost D. M. k náhradě nákladů řízení státu.

Soud dále prováděl důkazy vedoucí ke zjištění vzájemných vztahů mezi M. P. starším, M. P. mladším a D. M. se zaměřením na zjištění skutkových okolností odůvodňujících požadované vrácení daru. Žalobkyně D. M. jako účastnice řízení uvedla, že mezi otcem a bratrem nebyly dlouhodobě dobré vztahy. Bratr se k otci nechoval hezky, byl k němu autoritativní, přísný, většinou mu všechno nařizoval, muselo být vše podle bratra. Když přijel za otcem, tak otcí nadiktoval, jak co bude, otec se ho bál a tak mu raději vyhověl. O tom, že otec bratrovi daroval v lednu 2012 nemovitost ve Velichově, se dozvěděla od otce poté, co byla již darovací smlouva uzavřena, brala to jako hotový fakt, otcí to nijak nevyčítala. Sama měla v předchozí době finanční problémy, pramenící z manka na prodejně manželů D. Otec prodal pole, ze kterých jí předal částku 600 000 Kč a spolu s bratrem převedli byt na jejího syna J. M. který jej obratem převedl na manžele D. rovněž za účelem úhrady manka. Tento počín jejího syna vyvolal velkou nevoli u bratra, který se s touto skutečností nemohl smířit a opakovaně jim to vyčítal. Postupem času ale otec říkal, že se bratrovi dostalo více než jí a že by bylo dobré situaci srovnat. Otec požadoval po bratrovi částku 2 000 000 Kč, neví, jakým způsobem dospěl k této částce, ale také zvažoval, že by bylo dobré Velichov prodat a výnos z prodeje rozdělit mezi ní a bratra s tím, že se ona o otce do smrti postará. Tyto úvahy měl až poté, co došlo k darovací smlouvě. Darovací smlouva mohla být opatřena před tím, aby na ni nedopadly její dluhy, ale otec také říkal, že ho k tomu bratr donutil. Bratr otcí nijak nepomohl, když začal v červnu 2013 marodit s rakovinou slinivky. Ještě předtím, než v říjnu 2013 nastoupil na vážný operační zákrok do nemocnice v Praze, rozhodl se vyzvat bratra k vrácení daru. Otec již nemohl dojet za právním zástupcem, tak ten přijel za ním na Velichov, ona u toho přítomna nebyla, ale věděla, že vypracovali výzvu k vrácení daru. Poté otec nastoupil do nemocnice. Po operaci se o něj 8 týdnů starala doma. Poté se vrátil na Velichov, kde s ním žila a starala se o něho až do jeho smrti dne, resp. dva týdny před smrtí musel již být hospitalizován. Starala se o něj komplexně, jak o jídlo, nákupy, hygienu, zajišťování lékařské péče apod. Sociální služby otcí nebyly přiznány. Bratr se o otce nestaral, nezajímal, když přijel na návštěvu, takž vždy požadoval, abych opustila dům. V období od června do října 2013 otec žil na Velichově sám, ona mu zajišťovala jídlo. V rámci svých možností byl otec ještě soběstačný, situace se zhoršila až po operaci, resp. krátce před operací. Otec říkal bratrovi, že by mu taky někdy mohl zajistit jídlo, že když přijede, že mu všechno vyjí, nijak se o něho nepostará. Bratr v této době jezdil za otcem tak jednou za tři týdny. Bratr nepomohl ani jí, i když věděl, že je po vážné operaci páteře, ani nasekal dřevo. Vztahy v jejich rodině jsou dlouhodobě nedobré, otec vinil bratra i z toho, že předčasně umřela naše matka, ona byla silná diabetička, potřebovala mít kvalitní, zdravé jídlo, takže si vařila odděleně. V té době žil bratr ještě s rodiči a vždycky matce snědl maso, což mu otec vyčítal. Matka zemřela v roce 1991. Bratr bral

matku jako služku, např. když vyluxovala, tak si šel do místnosti ostříhat nehty, které po sobě neuklidil. Po smrti matky se otec s bratrem dohodli tak, že bratr zdědil 1/3 nemovitostí s tím, že otec chtěl, abych zbytek nemovitosti měla já, protože u mě věděl, že se vždy o něho postarám. Dne 1. 8. 2013 byl bratr u otce, otec seděl na zahradě, bratr sekal trávu kosou. Když jsem přijela, tak otec v naší přítomnosti začal hovořit o tom, že by bylo dobré, aby bratr dům vrátil. Na to bratr reagoval tak, že to je již jeho a zdůraznil, že „nikdy“ to nevrátí. Přitom měl v ruce kosu a šel k ní. Nijak nevyhrožoval, z jeho pohledu a chování se začala důvodně obávat, že jí nějak ublíží, a zavolala policii. Po příjezdu policie chtěli bratra vykázat z domu, ale ona zasáhla s tím, že si to spolu vyřkáme a on slíbil, že už nebude zlý. Poté bratr tvrdil, že jej napadl otec, ten byl té době již nemocen a ani by nic takového nebyl schopen. Během tohoto bratrova jednání nikdo další nebyl přítomen. Co se týče zpráv SMS, které jí poslal v době od června do října 2013 a jejichž obsah je citován v žalobním návrhu, tak tyto zprávy by měly být zadokumentovány v trestním spise s tím, že věc byla nakonec postoupena k projednání na Komisy veřejného pořádku, kde byla bratrovi uložena pokuta. Co se týče obsahu těchto zpráv, zejména pokud hovoří o její graviditě a potratu, tak je to naprosto smyšlené obvinění, má pouze jedno dítě, nikdy jsem na potratu nebyla, nikdy se k ní matka ani otec nechovali tak, jak bratr v SMS zprávách popisuje, nikdy se rodině o takových věcech nemluvilo. Pokud se týče toho, že jí vytýká, že způsobila manko, tak tato zpráva je pravdivá. Pokud dále píše, že si nepřeje, abych zdržovala na Velichově, tak vzhledem k tomu, že se v té době starala o otce, který tam bydlel, tak takové zprávy se jí rovněž velmi dotýkaly. Od doby, kdy se bratr oženil, žije v Jihlavě. Na Velichov jezdil tak zhruba jednou za tři týdny. Většinou sám, s rodinou přijel, když se např. sklízely brambory, aby si je mohli odvézt s sebou. Se švagrovou zpočátku vycházela dobře, poté se ale vztahy mezi nimi zhoršily ve vazbě na události ohledně darování. Když bratr daroval nemovitost své dceři A■■■■, tuto skutečnost sdělil otci, ten byl nemile překvapen, že nemovitost napsali na malou, otci vadilo, že nemovitost vlastní nezletilá dcera bratra, myslím, že za života jí viděl tak 2x, 3x, když byla ještě velmi malá. Ona měla s otcem celoživotně velmi dobrý vztah, otec na ní nikdy nevztáhl ruku. Její syn se narodil na jeho narozeniny, proto byl jeho oblíbený a bratr žárlil. Po smrti matky jsem se také o ně oba starala, vařila jsem jim. Po osmi letech začala mít zdravotní problémy s páteří, má roztroušenou sklerózu, z tohoto důvodu jsem musela tyto práce omezit, což ovšem bratr nemohl pochopit. V době ještě před operací, asi v srpnu 2013 jí volal bratr, že nemůže najít otce a že volal i sanitku. Tak spolu se synem jeli do Velichova, kde otce našli, jak sedí ve Wartburgu ve stodole, byl ubrečený a rozklepaný s tím, že ho bratr zase napadal, že už to nemohl vydržet, tak utekl a schoval se. Tuto situaci neunesl její syn, začal bratrovi vytýkat, že se takhle chovat k jeho dědovi nebude, že mu nebude ubližovat. Bratr vše popřel, ale ze stavu otce bylo jasné, že k nějakému incidentu došlo. Nakonec bratr slíbil, že už se takto chovat nebude a každý si šel po svém. V minulosti se bratr nikdy na psychiatrii neléčil, ale když došlo k incidentu před notářem, tak mu bylo řečeno notářem a panem Oujezdským, že by se měl léčit na psychiatrii. Již v minulosti to probírala s otcem, proč již v dětství či mládí s bratrem nevyhledali lékařské ošetření, otec řekl, že v té době by to byla ostuda. Bratr byl vždy sobecký a hamižný, nekoukal na lidi kolem sebe, ale na svůj prospěch. V době, když byl otec hospitalizován, tak se za ním bratr nestavěl na návštěvu, po propuštění mu říkala, ať se jde na něho podívat, ale říkal, že se mu zvedl žaludek, že na to nemá a utekl. Také před smrtí ho nenavštěvoval. Pohřeb uspořádala ona a bratr se jej zúčastnil. Když tu nemovitost bratr získal, tak se o ni nijak zvlášť nestaral, vždy před příjezdem nadirigoval otci, co budou dělat, co má otec nakoupit, např. cement a otec poslechl. O běžnou údržbu domu se až do operace staral otec. Bratr se choval k otci odmítavě, hrubě, tatínek se bál, aby jí neublížil, proto, když měl bratr přijet, tak jí posílal domů. O tom, že bratr otce týral a choval se k němu nevhodně, se může vyjádřit i soused pan Š■■■■, který to viděl na vlastní oči a poté jí to řekl. O tom, že byl otec donucen k darovací smlouvě, mluvil otec i před právníkem panem O■■■■. Bratr vytýkal otci, že jí pomohl, měla dluhy z manka a z půjčky, kterou nesplácela. Bratr vytýkal otci, že ty pole prodal a výnos z nich jí předal na její dluhy. Otec mu říkal, že pole byla jeho a jak s nimi naložil, potažmo i s penězi, mu může být zcela jedno. Ona se bratra obávala, měla to v sobě už od dětství, napadal jí slovně i fyzicky, jako dítě, často mě bil, když rodiče nebyli doma, přivazoval

jí k topení. Rodičům to neřekla, protože by ho matka zmlátila hadicí, což také někdy, když to sama viděla, jak se k ní chová, udělala. Poté co měla svoji rodinu, tak už si na ni přestal dovolovat, protože měla zastání ve svém manželovi.

Od ledna 2012 do října 2013 kromě události s kosou si vůči ní nic jiného fyzicky nedovolil, ale slovně jí opakovaně hrubě urážel a také jí vyhazoval z Velichova s tím, že ten je jeho a že tam nemá co dělat. Bratr psal po známých, sousedech, rodičích manžela, neteři dopisy, ve kterých se o ní nevhodně vyjadřoval. Otcovi se svěřila, řekl bratrovi, aby to přestal dělat, ale mělo to skoro opačný efekt. M. P. mladší, jako svědek uvedl, že s žalobkyní vždy dobře vycházel, vztahy se změnily poté, co se mu narodila nezletilá A. Dne 30. 12. 2011 probíhala na Velichově schůzka s manželi D. kterým žalobkyně dlužila něco kolem 292 000 Kč, všichni se setkali na Velichově a paní D. doslova řekla: „udělejte něco, abyste nepřišli o Velichov kvůli D. dluhům“. Odešel za otcem a sdělil mu tuto informaci. Poté, počátkem roku 2012, mu volal otec, zda by zajel za ním osobně. Nevěděl důvod, ale z naléhání otce pochopil, že se jedná o něco vážného. Na místě byl přítomen dr. K. který měl připravenou darovací smlouvu s věcným břemenem, což bylo pro něj velké překvapení. Vůbec nevěděl o tom, že otec tuto smlouvu zamýšlí. Smlouvu podepsali a otec zaplatil 1 000 Kč. Bylo jasné, že otec si přeje, aby nepřišli o Velichov kvůli vysokým dluhům žalobkyně. Žalobkyni otec nechtěl říci, že smlouvu uzavřel, prozradila jí to až jeho kamarádka paní S. a otci se to nelíbilo, byl našťavaný. Někdy počátkem dubna 2013 volala žalobkyně, že nic nevlastní, že jí to mrzí a že by bylo dobré, kdybychom na ní převedli byt v Chomutově. Vzhledem k tomu, že měla ale vysoké dluhy, bylo praktičtější převést byt na jejího syna J. M. Sám jí moc nevěřil, ale když mluvil s tátou, tak mu říkal, že čekají rodinu, potřebují byt. Byt byl pěkný, opravený, tak nakonec souhlasil, ovšem za situace, že bude splněn požadavek otce a ve smlouvě bude zřízeno pro otce věcné břemeno. V darovací smlouvě toto věcné břemeno uvedeno není, což řešil s otcem a bylo přislíbeno, že bude zřízeno dodatečně, k tomu ale nedošlo. S odstupem asi 3 týdnů nahlédl do katastru nemovitostí, bylo to 19. 6. 2013 a s úžasem zjistil, že k tomuto bytu jsou vedena vlastnická práva ve prospěch Ing. D. a J. D. tedy zaměstnavatelů žalobkyně. Volal žalobkyni, ta sdělila, že nevěděla, že byt nemá prodávat. Poté vzal telefon její manžel J. M., začal jej zastrašovat s tím, že když se bude o věc zajímat, že jej „propíchne a vykuchá“. Večer volal otci, který byl z informace celý zkoprnělý, ale poté mu žalobkyně ukázala listinu, podle které jsou vlastníci toho bytu stále oni, což ale byla lež. Vyzval otce, ať se jde informovat na katastr a zjistí si to, ale on reagoval tak, že by mu tam lhali, že své dceři bezmezně věří. Co se týče tvrzeného incidentu ze dne 1. 8. 2013, tak ten se tak, jak je popsán v žalobě vůbec neodehrál. Z domova odjel 31. 8. 2013, přespál u otcovi kamarádce paní S. a ráno pokračoval dne 1. 8. 2013 na Velichov. Když přijel, tak otec seděl na zahradě a naklepával kosu. Řekl mu „Tobě nevadí, že Ti D. lže, podvádí a okrádá?“. Otec na to reagoval tak, že mlčky vstal, přistoupil ke němu a začal ho škrtit. Nejednalo se o žádný velký tlak, ale měl ruce na jeho hrdle. Přitom nic neříkal, jednalo se zhruba o jednu minutu. Poté odstoupil, vzal kosu a lehce ho píchl do ruky, poté ještě vzal větev od ořešáku a rovněž ho píchl do ruky. Vše probíhalo max. po dobu 3 minut. Sám se nijak nebránil, nic neříkal. Je vysoký 174 cm, otec byl vyšší, měřil 179 cm. Poté se již nic nedělo, seděli a čekali, až přijede žalobkyně, což bylo plánované. Přijela někdy okolo poledne, opět v její přítomnosti zopakoval to, jestli se nestydí lhát otci, podvádět ho a okrádat. Na to ona mlčela, po chvíli vzala telefon, neslyšel kam volá, ale asi za 5 minut přijela hlídka Městské policie v Žatci, která se dotazovala, co se odehrává. Řekl jim, že ho sestra podvedla s bytem, na což strážník sdělil, že má podat žalobu k soudu. Sestra říkala, že mě vytlačovali ze zahrady, což ale žádná pravda nebyla. Byl rozrušený z toho, že přišli o byt, strážníci mu říkali, aby se uklidnil a věc řešil soudně, jinak se nic neodehrálo, vyčkal autobusového spojení a odpoledne odjel zpět domů. Byt v ulici získali tak, že s otcem pracovali ve stejné firmě. Poté se naskytla možnost v rámci privatizace byt odkoupit, takže se stali podílovými spoluvlastníky. Když otec šel do důchodu v roce 2000, tak uzavřeli kupní smlouvu 15. 3. 2000 s J. N., což byl nevlastní bratr táty a V. P., což byl strýc a získali tak

dům čp. ■ ve Velichově. Do domu se nastěhoval otec, on zůstal bydlet v Chomutově a v roce 2008 následoval manželku do Jihlavy. S oběma rodiči měl dobrý vztah, rozhodně není pravda, že by vystupoval autoritativně, že by rodiče nějak týral nebo žalobkyni. Pokud byli děti, tak jí škádlil, vždy na to platila domluva matky, která byla tzv. generál. Otec měl k D ■ takový vztah, že jí vše prominul a toleroval. Nikdy žalobkyni nepřivazoval k topení nebo nějakým jiným způsobem jí omezoval. Má negativní vlastnost, že když se dostane do konfliktu tak celkem rychle zvýší hlas. Není pravda, že by psal v době od června 2013 do října 2013 SMS, které jsou uvedeny v žalobním návrhu. Psal jen sestře, ale s obsahem, jak to mohla všechno udělat, zejména kvůli tomu bytu, který prodali. Zprávy, které jsou uvedeny ve výzvě k vrácení daru jí psal, ale současně jí tyto skutečnosti i osobně říkal, protože je považuje za konstatování pravdivého děje, tak se to také skutečně odehrálo. Byl svědkem toho, že když bylo žalobkyni 16, přišel domů a ona ležela na zemi, matka do ní kopala s tím, že je těhotná, že to má určitě s tím člověkem z údržby, že musí na potrat, je přesvědčen, že na interrupčním zákroku byla. Mohlo to být tak v roce 2012, kdy za ním žalobkyně byla a říkala: M ■ prosím Tě neříkej před mým manželem, že jsem byla na interrupci, on to neví“. Řekl jí, že nikoho informovat nebude, ale že by to měla říct sama, že se to manžel stejně může dozvědět. Stojí si za tím, že matka říkala žalobkyni: „půjdeš na potrat D ■“. Zda ale ve skutečnosti na něm byla, to už neví. Pokud psal o tom, že udělala 2x manko, tak to jsou údaje, které jsou pravdivé. Vyplývá to z dopisu D ■, kteří jí zaměstnávali a k jejich škodě jim způsobila manko přes 990 000 Kč. Také krátila tržby, okrádala lidi, zneužila platební kartu. Když jí řekl, jaký jediný z rodiny, že jim to musí dobrovolně splácet, tak tvrdila, že tak činí. Ve skutečnosti ale dluh nesplácela a z tohoto důvodu její syn daroval byt, původně ve vlastnictví jeho a otce, rodině D ■ na úhradu dluhu. Pokud jí tuto zprávu napsal, tak to myslel vážně. Pokud jí psal: „půjdu po tobě každou vteřinu“, tak to bylo z důvodu, že chtěl, aby dluh splácela, aby nepřišli o majetek, což ale ona nakonec nedělala. Psal jí SMS o tom, že si nepřeje, aby se zdržovala ve Velichově, neboť sám otec tuto situaci těžce nesl, často se chytal za hlavu, proč ta D ■ nás podvedla, proč nestačila částka 600 000 Kč, kterou jí daroval z prodeje polí. Vzhledem k tomu, že v té době byl už Velichov z většiny jeho, tak si nepřál, aby tam jezdila, když jenom lže a podvádí. Pokud je mu vytýkáno, že v době nemoci otci nepomohl, tak tyto skutečnosti se nezakládají na pravdě. Je třeba vzít v potaz, že bydlí 5 hodin cesty od Velichova. Také chodil přes víkendy na brigády, ale jak mohl a měl volno, což mohlo být tak 1x za 14 dnů, tak do Velichova přijel. Pomáhal otci na zahradě a domě. Do domu investoval přes 1 000 000 Kč. Vyměnil okna, střechu, okapy, opravil komíny, položil linoleum a další práce. Pro tyto účely si půjčil u banky částku 400 000 Kč. Tak instaloval nový kotel Dakon a rozvody topení, což bylo ještě za života otce. Jezdil z domova a od manželky měl navařeno spoustu jídla. Také otci vozil čisté prádlo a odvážel špinavé, takže není pravda, že bych se o něho nestaral. Otec se o rakovinu slinivky dozvěděl již v létě 2012, říkala mu to sama žalobkyně. Po dobu jeho nemoci do Velichova jezdil a staral se. Je pravda, že když maloval místnost s WC, tak mu otec řekl, že se mu to nepovedlo, se rozčílil, zvýšil jsem hlas, což si otec vzal osobně a schoval se ve stodole. V roce 2014 byl za otcem v nemocnici, říkal mu, že ho moc mrzí a že už to nemůže vzít zpět, že u notáře v Chomutově pořídil závět' s tím, že univerzálním dědicem je žalobkyně. V případě, že by se jí něco přihodilo, tak její syn J ■ M ■ Bylo to 4. 7. 2014 s tím, že závět' byla 9. 6. 2014. Myslí si, že žalobkyně otce k tomu donutila. Měl incident s panem M ■ Š ■, bytem Velichov čp. ■ to 30. 7. 2014, který jej obvinil z toho, že zavinil smrt svého otce, když jej žalobkyně informovala o tom, že se k otci nechoval vhodně, že ho honil kosou, což ale pravda nebyla. Nepodařilo se mu to vymluvit a tak kdykoliv šel kolem našeho domu, až do prosince 2019, tak vykřikoval, že zavinil smrt otce. To trvalo až do 19. 12. 2019, kdy mu telefonicky chtěl popřát k Vánocům a zjistil, že je vážně nemocný, hospitalizován v nemocnici. Pan Š ■ nikdy neměl informace o tom a nebyl ničemu takovému přítomen, že by ubližoval otci, ale byl navedený sestrou. Dne 1. 8. 2013, kdy přijel, tak otec byl sice vážně nemocný, ale byl čilý, soběstačný, klepal si kosu, ten den sice nesekal, ale jinak ještě dokázal sám kosit. Převážně žil v domě sám, byl soběstačný, sestra tam jezdila sporadicky. Policii volala z důvodu, že sice byl již klid, ale on jí řekl, zda se nestydí, že podvádí otce a lže mu a okrádá. Na to konto zvedla telefon a

šla volat. Při jiném případě, kdy jsme byli ve Velichově spolu s manželkou a dcerou, 20. 10. 2013, tak byl svědkem toho, že jí otec říkal: „D[redacted], ty jsi mi brala peníze z kapsy?“ Ona to nejprve popírala, ale pak to přiznala. Od žalobkyně nevěděl, že je otec v LDN, ale protože se mu dlouho neozýval, tak mu volal, vzal telefon, že je v LDN, tak za ním 4. 7. 2014 jel. Když byl otec propuštěn z nemocnice a dva týdny se o něho starala žalobkyně, tak byl u nich na návštěvě, otec ještě říkal, že mu to leze na nervy. Když pracoval na ranní, tak jezdil do Velichova co dva týdny, když změnil zaměstnání a pracoval na směny, tak to bylo v delším intervalu. Manželka a dcera tam s ním pravidelně nejezdili. K dceři měl otec dobrý vztah, i když jí viděl asi 4x za dobu jejího života, tak vždy se k ní choval pěkně. Vůbec nechápe, jak mu mohlo vadit, že dům převedl na dceru, říkal mu, že to udělal protiprávně. Ale podle mě za vším stojí žalobkyně. Na otce zvedl hlas pouze při tom malování, jinak spolu diskutovali, ale aby k němu byl nějak vulgární, omezoval ho, tak to ne. Ještě před výzvou, která mu přišla písemně, mu otec říkal, že by chtěl vrátit dar, který mu dal, a to z důvodu, že D[redacted] dluhy pominuly. Myslí si, že celé jednání otce bylo ovlivněno žalobkyní, že z jejího popudu ho vyzval k vrácení daru a podal žalobu, protože když se ho ptal, proč podal žalobu, tak pokaždé odpovídal, že žalobu nepodával a že o tom vůbec nic neví. Otce k daru Velichova nijak nenutil, jediné co mu ohledně toho řekl bylo, že má žalobkyně vysoké dluhy a že by o Velichov mohli přijít. Otce nikdy slovně ani fyzicky nenapadal. Po incidentu při malování otec neplakal, byl rozrušený, volal mu sanitu, domníval se, jestli mu není nějak špatně. U celé záležitosti nikdo jiný nebyl. Podle jeho názoru měla žalobkyně vyšší dluhy než tvrdila, od otce za života obdržela 600 000 Kč a její syn získal byt od něj a otce. Žalobkyně dluhy neuhradila, ale manko se smazalo tím, že její syn daroval byt manželům D[redacted]. V rámci SMS jí nikdy nevyhrožoval, že je vrah. Dne 19. 7. 2014 za ním přijela sestra spolu se svým synem a nějakým pánem, myslí, že se jedná o pana S[redacted] obvinila jej, že zavinil smrt svého otce a že za to dostane 2 roky, že převod Velichova na její dceru je protiprávní a že se obrátí na kriminální policii. Při odchodu mě její syn ještě častoval sprostými nadávkami. Od roku 2017 je v plném invalidním důchodu. Z důvodu onemocnění, což doložil v lékařských zprávách, se mu často motá hlava. V roce 2016 byl na vážné operaci, měl nádor na mozek. V roce 2013 měl psychické potíže, které plynuly z toho, že měli neshody, že byl obviňován žalobkyní. Pokud tvrdila do protokolu, že její advokát mi při pojednání dědictví říkal, že bych se měl léčit na psychiatrii, tak to tam nikdy nezaznělo. Byl by rád, aby ho právní zástupci žalobkyně přestali obviňovat, že svého tatku honil kosou, což je zcela nepravdivé a pro něj psychicky náročné. A[redacted] P[redacted] manželka M[redacted] P[redacted] mladšího, jako svědkyně uvedla, že se vzali dne 20. 9. 2008 a předtím 11 měsíců s manželem chodila a postupně se seznámila s budoucím tchánem, jezdila za ním s manželem z Chomutova vlakem, jenom třeba na dvě hodiny a jeli zase zpátky do Chomutova do bytu. Svatba proběhla v Jihlavě, tchán na svatbě nebyl, dva dny předtím spadl ze stromu, byl celý potlučený, takže bohužel přijet nemohl. Paní M[redacted] sdělila, že v září půjde na nějaký velký zdravotní zákrok, takže rozhodně neprijedou. Po svatbě přijeli do Velichova, dovezli výslužku i M[redacted] do Chomutova. Tam vlastně poprvé asi zaregistrovala problém, že když je o 17 let mladší než manžel, že se vůbec vzali. Paní M[redacted] vzkázala, že by chtěla předmanželskou smlouvu, té se ale nebránila, v té době měla víc majetku než manžel, takže jí řekla, že pokud jí chce, tak ano, ale zaplatí si jí sama. To pak utichlo, takže žádnou předmanželskou smlouvu nedělali. Tchán byl strašně fajn, v té době neměla rodiče a on byl takový ten táta, který, ... vezměte si jablka, vezměte si ... nikdy s ním problémy neměla a on s ní také ne. Po narození dceru dovezli ukázat do Velichova až v půl roce, jelikož po porodu měla problémy a chalupa nebyla zrovna pro malé děti ohledně vlhkosti. Manžel tam jezdil často, co měl volno v práci a mohl tam jet, tak tam jel, až se zlobila, že není doma. Vozil dědovi fotky, děda je měl vystavené, nezdálo se, že by A[redacted] neměl rád. Potom tam jeli, když dceři bylo 8 měsíců. Když tam jezdil manžel, vařila manželovi jídlo s sebou ale ve větším množství, vždycky říkala manželovi, ať posbírá špinavé prádlo, aby se mohlo vyprat a zase příští týden dovézt, protože tam opravdu jezdil co týden nebo co 14 dní, jak mu směny dovozovaly. Potom tam byla, dceři byl možná rok, rok a půl, ale to už tchán byl nemocný. Paní M[redacted] při telefonické domluvě sdělila, že se tatínek nesmí rozrušovat, takže není moc dobré tam jezdit, takže tam

nejeli, potom tam jeli až na 75 tchána. To ho viděli vlastně naposledy. Paní M. dobře neznala, ale ví, že jí tchán nedokázal říct ne. Prostě cokoliv, jakkoliv ona udělala, tak ať to bylo špatně nebo dobře, tak vždycky jí obhájil. Co se týká manžela, to bylo tak, že oni měli oba dva tvrdou hlavu. Manžel chtěl dělat něco podle sebe, tchánovi se to nelíbilo, neudělal jsi kupičku tady na tomhle kousku zahrady, měl jsi jí udělat tady. Oni měli takovou výbušnou povahu oba dva, takže ty hlasy tam byly vyšší než asi měly být, ale nemyslí si, spíš jí připadalo, že má radši paní M. než manžela. Tchán byl opravdu člověk, který se jí strašně líbil v tom, jak on jednal, otom se to trochu změnilo, když byl nemocný a víc tam začala jezdit paní M. tak to už taky takové nebylo. Velichov tchán daroval manželovi, aby o to nepřišli v dluzích, to byl jediný důvod. U paní M. nikdo netušil, že má vůbec nějaké dluhy. Tchán volal manželovi do Jihlavy, což se nestávalo často, protože manžel volal spíše jemu, kdy přijede do Velichova. Manžel tenkrát sloužil, hlídal někde, takže měl nějak směny napsané, takže mu řekl, přijed' co nejdřív. Nevěděli co se děje, protože takhle otec nikdy nereagoval, ale manžel jel a volal, že mu táta nechá napsat Velichov, v té době měl sám už 1/3 a že D. má obrovské dluhy a my bychom o něj mohli přijít. S tchámem se potom o dluzích paní M. nebavili, on se o tom nerad bavil. Paní M. se o darování dozvěděla až delší dobu potom, co to bylo přepsané. Neví, z jakého důvodu, proč to neměla tenkrát vědět. Paní M. jí volala, že syn má přítelkyni a že doma není k vydržení s panem M. starším, že by potřeboval mít její syn svůj prostor a být s přítelkyní, tak jestli by nešlo přepsat ten byt v Chomutově na pana M. mladšího. V té době byl Velichov přepsaný na manžela a tak manžela přemluvila, aby svojí polovinu nechal napsat na pana M. mladšího, že to mají s tchámem domluvené, že mu také nechá přepsat polovinu bytu a ať manžel nechá přepsat taky tu polovinu bytu, aby měl malý H. kde bydlet. Manžel to nechal udělat a za tři týdny se dozvěděli, že ten byt je přepsaný úplně na někoho jiného, na manžele D., kterým, že paní M. dlužila peníze. Takže to bylo očividné, že to bylo možná naplánované už předtím a potřebovala umořit dluhy. Manžel zprávu nesl hodně špatně, volal to tchánovi, že byt už není jejich, ten tomu nechtěl věřit, ona mu to paní M. očividně nějak vysvětlila, neví, jak to probíhalo dál, co se týká paní M. a tchána. Ale manžel to nesl těžce, protože dal byt, který padl na dluhy. A jí to také velice mrzelo, protože byla taková iniciátorka, aby se to přepsalo a najednou zjistila, že vlastně okradla manžela o půlku bytu díky tomu, že se dal na dluhy. Neví, že by manžel psala sestře nějaké sms zprávy, víc o tom neví, uvědomila si, že vlastně paní M. lže a lže komukoliv. Že je schopná jít třeba i přes mrtvolu, aby dostala to, co chce a je jí strašně líto, že tohle udělala, protože má dceru a vůbec nemyslela na to, že by polovinu bytu mohli prodat a dcera nebo oni měli peníze. Tchán měl pole, řešil prodej, neví kolik za ně paní M. dostala, až teď se dozvěděla, že to bylo 600 000 Kč. Byla svědkem jednoho rozhovoru, který asi slyšet neměla, to bylo naposledy, když byla ve Velichově, bylo to o narozeninách tchána, kdy tchán prosil paní M. předtím, aby tam nejezdila, protože rozhovor byl vedený ve stylu: proč jsi sem jezdila, já jsem tě prosil, abys sem nejezdila. Když šla náhodně od auta, tchán jim ještě chystal jablka, brambory, slyšela, jak tchán křičí, zvýšil jenom trochu hlas na paní M.: „kradla jsi mi peníze z kapsy? Kradla a o tom se nebudeme bavit“. To byl rozhovor, který asi slyšet neměla, ale jak to probíhalo nebo jestli jí řekl: „vezmi si je ty peníze“, to nevím. Oslava narozenin tchána se moc pro nás nevyvedla, při našem příjezdu M. tam ještě byli a nám bylo řečeno, ať počkáme venku. Takže čekali venku, později vzala vnučku a šla dovnitř a oni se potom postupně zvedli a odjeli a oni s tchámem oslavili narozeniny, ona odjela spát s dcerou potom do Žatce k paní S. Tchán v té době byl na tom dobře natolik, že sám chodil, sám se obstaral, sám dokázal nachystat jablka, byl soběstačný. Později, tam paní M. tak nějak bydlela a asi se o něj starala. Při těch narozeninách se s tchámem v kuchyni spolu bavili, manžel u toho nebyl, byla tam jenom ona a dcera a on mi řekl, že je D. nemocná, ale ne nemocná ve smyslu jakoby nemoci, ale že je nemocná na peníze. A já jsem ho prosila, ať stáhne žalobu na svojí vnučku. Jeho reakce byla taková, že on nikoho nežaluje. On nikoho nežaluje a o ničem, „já o ničem nevím a nikoho nežaluji“. Taková byla reakce. Když jsme odjížděli naposledy, tak jsme si přáli hodně štěstí, zdraví a on jenom říkal, ať se o nic nebojím, že to všechno vyřeší. Sama o

dopisu s výzvou na vrácení daru neví. Na ní adresovaný nebyl. Neví přesně kolikrát byl manžel v nemocnici, protože jezdil do Velichova, takže se stavoval tam, ale alespoň 2x tam byl. Manžel na Velichově vykonával takové ty práce, musela se shrabat zahrada, musely se očesat jablka, pomoci cokoliv uklidit otci, když otec něco potřeboval přenést nebo to, tak pomohl. To je těžké, byl to syn s tátou, co tchán chtěl pomoc a řekl mu, hlavně mu řekl, protože on taky tchán všechno si chtěl udělat taky nejradši sám. Vozil mu jídlo, bylo řečeno od paní M. ještě před svatbou, že můžeme jezdit, ale nesmíme vyjídat tatínka. Tudíž od snídani po večeři všechno nakupovala nejen pro sebe, ale v rodině je zvykem, že jí celá rodina. To co se nakoupilo, zůstalo ve Velichově, odjížděla v neděli domů s tím, že jeli prvně na nákup, nebo lépe řečeno měli něco v lednici, takže nakupovali. Když tam nejezdila, tak manželovi uvařila jídlo na ty dny, co tam bude. Nebyly to malé porce na to, aby je snědl jenom on, takže se vařilo i samozřejmě pro tchána. V době kdy prodali pole, tchán nechal dát vkladní knížku na dceřino jméno s 20 000 Kč, ale poručníkem té vkladní knížky byla paní M. Vkladní knížku odmítla s tím, že není určena pro ně a on byl nešťastný, později to udělali tak, že to nechali napsat na ní a tchán řekl, že je tam 20 000 Kč pro dceru s tím, že každý měsíc tam bude posílat 1 000 Kč, vložil to tam dvakrát.

Dne 2. 5. 2013 uzavřeli M. P., ročník a M. P., ročník na straně dárců s J. M., ročník na straně obdarovaného smlouvu o převodu vlastnictví jednotky podle zákona číslo Sb., zákon o vlastnictví bytů o převodu bytu – číslo jednotky která se nachází ve třetím nadzemním podlaží sekce čp. v budově čp. zapsané na listu vlastnictví číslo pro obec Chomutov, k.ú. Chomutov II, u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov spolu se spoluvlastnickým podílem v rozsahu na společných částech budovy čp. a spoluvlastnického podílu v rozsahu na pozemcích č. parc., vše zapsáno na LV. Předmětem daru je bytová jednotka o velikosti 2 + 1. J. M. dar přijal do svého výlučného osobního vlastnictví. Vklad práva byl povolen rozhodnutím Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov pod sp. zn. s právními účinky vkladu ke dni 20. 5. 2013. J. M., syn žalobkyně, jako svědek uvedl, že se mu nebylo chování strýce k dědovi potom ke konci, už to nebylo prostě mezi rodinou dobré. Už tam byly nějaké ty dohady. Přijeli za dědou na poslední oslavu narozenin popřát mu, strýc jim nedovolil tam jít, vyhazoval je tam odtud. Vztahy byly dobré do doby, než dostal darem byt, tím to začalo. Byt měl sloužit k tomu, že ho bude užívat on, ale byt daroval rodině D. s úmyslem pomoci matce z dluhů, do bytu se sám nikdy nenastěhoval, protože tam se počítalo s rekonstrukcí a s předěláváním, takže neměl v plánu se tam stěhovat hned. Darovat byt byl jeho nápad ve snaze pomoci matce. Strýc s ním v kontaktu nebyl, až potom na Velichově, co se potkali, doma s mamkou a tatínkou to neprobírali, matka si na reakce strýce nestěžovala. Strýc na Velichov věčně jenom řval a byl nepříjemný, až zlý, což potom tam kvůli tomu už nikdo nechtěl jezdit, potom jeden den večer zavolał, že nemůže najít dědu, jeho tatů, tak jsme tam jeli, děda se našel, byl ve stodole v autě, klepal se a nechtěl s nikým mluvit, byl psychicky špatně na tom. Sanitka už byla zavolaná jako první, až potom kontaktoval nás, ošetřili dědu na místě. Děda říkal, že strýc byl na něj zlý, neví co se tam stalo, od té chvíle, co se řešil ten byt, tak od té chvíle už bylo dusno. Rok před smrtí dědu fyzicky dohnala nemoc, snažil se být na tom fyzicky pořád dobře, snažil se dělat ještě venku a takhle. Pak už to bylo horší a horší. Máma mu delší dobu jezdila prát věci, vozila mu tam jídlo, snažila se mu se vším pomáhat, ale on nebyl vyložený ležák, v rámci svých možností, akorát potřeboval tuto sociální výpomoc, neví, že by se o něho staral strýc. Děda před strýcem ustupoval a bál se ho, bylo to na něm vidět. Ví od mamky, že jí strýc měl psát urážlivé SMS. Spolu žádné problémy neměly, do té doby, než se řešil byt.

Podle zápisu o zjištění inventury v prodejně BIOVITA v Chomutově ze dne 14. 11. 2008 bylo zjištěno, že dne 31. 10. 2008 byla v prodejně provedena mimořádná kontrolní inventura komisí ve složení J. D., majitelka firmy, Ing. O. D., O. á, I. C. – členové komise a D. M., odpovědná osoba v prodejně. Na základě této inventury bylo shledáno manko zboží 282 201 Kč, ztráty na zboží s prošlou trvanlivostí 16 786 Kč, celkem byla

zjištěna škoda 298 987 Kč s tím, že tato škoda bude předepsána k náhradě osobě s hmotnou odpovědností, D. M. Dopisem ze dne 30. 11. 2009, jehož přílohou bylo uznání dluhu a usnesením Okresního státního zastupitelství sdělila J. D. M. P. staršímu, že jeho dceru zaměstnávají od července 2003, v loňském roce pojalí podezření na krácení tržeb, přičemž při kontrolní inventuře bylo zjištěno manko 282 000 Kč. Vzhledem ke zdravotnímu stavu D. M. nechtěli situaci vyhrcovat, tato svůj dluh uznala a tvrdila, že manko uhradí z peněz, které měla dostat od babičky. V nedávné době ale zjistili, že D. M. má problémy s cizím majetkem znovu, zneužila cizí platební kartu, navíc zjistila, že opět dochází k pokusům o okrádání v prodejně. Z tohoto důvodu se rozhodli s D. M. ukončit pracovní poměr. M. P. byl vyzván k tomu, aby celou záležitost co nejrychleji se svojí dcerou projednal s tím, že věřitelé jsou ochotni počkat do konce dubna 2010. Pokud nebude částka uhrazena, bude zpronevěra nahlášena policii. Dne 27. 7. 2010 vyzvala J. D. D. M. neprodleně k úhradě manka ve výši 282 201 Kč, a to nejpozději do 15. 8. 2010. Svědkyně J. D. uvedla, že měli obchod se zdravou výživou na poliklinice v Chomutově a paní M. byla jejich prodavačka, neměli pokladnu na kódy, tak paní M. předávala jenom část tržby, neúčtovala, nemarkovala to zboží. To zpětně slyšeli od lidí a když už se ta tržba snižovala hodně, tak udělali nárazovou inventuru a zjistili velké manko, asi 230 000 Kč, 240 000 K zvýšeno o úroky 280 000 Kč. Řešilo se to tak, že paní M. nechtěla, aby to věděla rodina, že je zlodějka, tak to chvíli řešili a pak se stalo to, že paní M. venku kouřila před poliklinikou a nějaká paní si vybírala z bankomatu a paní Malcovská na ní koukala, zjistila PIN a ta dotyčná tam tu kartu nechala, odešla a paní M. jí následně vyzvedla 10 000 Kč, což šetřila policie. A tak si říkali, že z ní ty peníze vůbec nikdy nedostanou. Paní M. v té době říkala: „že má babičku a ta má nějaké problémy se svou vlastní dcerou a babička jí slíbila, že jí dá peníze ale peníze nedostala, tak jim nedala nic, zase čekali a pak řekla: táta bude prodávat pozemek ve Velichově, dostanete ty peníze. Pořád čekali jako hloupí na ty peníze, a pak to řekla jejímu manželovi, manžel řekl: ježíš ta má dluhů a ty peníze vlastně jdou na umoření těch dluhů. A když pak paní M. si vzala prášky, byla v Mostě na psychiatrii a tam se domluvili, že jim postoupí byt, který má pan P. Ještě do toho vložili další peníze, protože paní M., aby vůbec ty exekutory vyplatila, tak jí ještě dali 90 000 Kč, pak zaplatili katastr a smlouvu si napsali sami a dostali jsme ten byt. Napsali jí, že je všechno vyrovnáno, že alespoň něco dostali. Tak ten byt měli a následně ho prodali. Na dopis z 30. 11. 2009, pan P. říkal v tom smyslu: mám s ní problémy. A to bylo všechno, byl roztřesený, co mu přinesla za dopis, byl úplně mimo. Pak to sdělila i panu P. mladšímu, se kterým se tam potkali, tak mu to taky říkala, ten byl našťvaný a neví, co tam probíhalo, nebylo s ním normální jednání, začal nasazovat na paní M. Oni to všechno věděli tenkrát, kvůli tomu se prodával ten pozemek. Nevím ale, jestli mu sdělila, že by mohli přijít o ten Velichov. Jednala na Velichově dvakrát, maximálně. Svědek O. D. uvedl, že žalobkyni zaměstnávali, jako prodavačka byla ochotná a pak zjistili, že jim způsobila manko, takže vztahy ochladly. Žalobkyně dělala prodavačku, nesouhlasily jí počty a hlavně nejdůležitější bylo, že nastavovala dvojité ceny, než stanovili, prodávala za draž a peníze si brala z toho rozdílu. Také se stalo, že paní M. si někde nějakým způsobem zjistila PIN a viděla zapomenutou kartu, tak jí použila. Jednalo se o manko cca 300 000 Kč, slíbila, že to zaplatí, což se nestalo, nakonec se to vyřídl tím, že jim převedla byt, který zdědila. Bližší okolnosti jednání ve Velichově si nepamatuje. Nakonec dohodli, že se ten byt převede z původního majitele na ně, tím pádem bylo všechno vyrovnané.

Podle usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 14. 9. 2010 č.j. 35 SD 4/2011 – 19, které nabylo právní moci dne 14. 9. 2011 bylo zjištěno, že ze soudní úschovy byla vyplacena D. M. částka 217 917 Kč, M. P. částka 57 918,74 Kč, a to na základě dědické dohody po zůstavitelce F. K. zemřelé dne , schválené usnesením Okresního soudu v Chomutově č.j. 35 D 814/2009 – 44 ze dne 5. 8. 2011.

M. P. mladší podal na žalobkyni řadu podání k Policii České republiky, podle vyjádření PČR, Územního odboru Chomutov, OO Chomutov ze dne 14. 11. 2013 č.j. KRPU-

231948-7/ČJ-2013-040311 bylo M. P. sděleno, že podezření skutečností, týkajících se výhrůžek ze strany D. M. vůči oznamovateli M. P. i a skutečností týkající se převodu bytu v ulici na syna D. M. J. M., bylo zasláno na komisi k projednání přestupku na Magistrátu města Chomutova. Dne 2. 9. 2014 sdělila policie M. P. pod č.j. KRPU-113736-8/ČJ-2014-040311, že dne 24. 4. 2014 došlo na zdejší součást oznámení na D. M. s tím, že měla v prosinci 2013 bez Vašeho souhlasu přestěhovat Vaše věci z bytu v ulici v Chomutově, věc byla šetřena a bylo zjištěno, že věci byly převezeny do Velichova čp. k Vašemu otci a že Vás o věci informovali. Dále byl šetřen přestupek proti občanskému soužití, kdy Vás měla Vaše sestra D. M. obviňovat ze smrti Vašeho otce a její syn J. M. Vás měl slovně urážet. Toto bude zasláno na přestupkovou komisi Magistrátu města Chomutov. Nyní probíhá šetření oznámení, týkající se převážně nemovitosti ve Velichově čp. Spis bude podle místní příslušnosti postoupen na OOP Žatec. PČR ÚO Louny, OO Žatec dne 2. 10. 2014 pod č.j. KRPU-204633-16/PŘ-2014-040719 sdělila M. P., že dne 10. 9. 2014 přijali oznámení o odcizení nezjištěného množství peněz z kabátu pana M. P., ročník 1938 paní D. M. Tato věc byla zaevidována jako podezření z přestupku, bylo o ní rozhodnuto odložením – nebylo dáno podezření z přestupku. Dále bylo provedeno šetření ve věci pronásledování paní D. M., což bylo zaevidováno jako podezření z přestupku a oznámeno Magistrátu města Most. Sdělením policie ze dne 16. 4. 2015 č.j. KRPU-68206-5/ČJ-2015-040311 byl M. P. vyrozuměn k jeho dopisům ze dne 18. 3. 2015 tak, že trestní oznámení vůči D. M., které se týkalo její návštěvy dne 19. 7. 2014 ve Velichově, kdy měla slovně urážet a obviňovat ze smrti jejího otce M. P. bylo šetřeno jako přestupek proti občanskému soužití a spis byl zaslán na přestupkovou komisi Magistrátu města Chomutov. Trestí oznámení pro neoprávněné přestěhování věcí z bytu čp. 3979/7 v ulici Blatenská v Chomutově bylo šetřeno a nebylo zjištěno, že by došlo k naplnění skutkové podstaty trestního činu nebo přestupku. V trestní věci, týkající se vrácení bytu na bylo šetřeno jako přestupek proti občanskému soužití a ten byl zaslán na přestupkovou komisi. Další trestní oznámení, které se staly v Žatci či Velichově byly postoupeny OOP Žatec. Trestní oznámení týkající se gravidity Vaší sestry a obvinění z toho, že sestra prohlásila, že dcerka je adoptovaná, policie nešetří. Ze sdělení policie UO Louny, OO Žatec ze dne 5. 8. 2015 bylo zjištěno, že k oznámení, týkající se verbálního napadení M. P. panem M. Š. z 30. 7. 2014, 15. 8. 2014 a 31. 12. 2014, tak tato věc byla oznámena Městskému úřadu v Žatci. K oznámení, týkající se neoprávněného vstupu na pozemek v obci Velichov v době od 21. 7. do 29. 7. 2014, tato věc byla šetřena a o výsledku věci jste byl vyrozuměn. Neprokázalo se, že by se paní M. dopustila přestupku nebo trestního činu. Ze sdělení policie ze dne 5. 8. 2015 č.j. KRPU-90562-14/ČJ-2015-040719 bylo zjištěno, že ve věci verbálního napadení panem Š. byl vyčleněn přestupek proti občanskému soužití a věc byla oznámena na Městský úřad Žatec. Ve věci Vašeho obvinění D. M., že jste zavinil smrt Vašeho otce, bylo řešeno Magistrátem města Chomutov. Ve věci verbálního napadení synovcem J. M. bylo řešeno Magistrátem Města Chomutov. K oznámení, že M. P. starší sdělil manželce M. P. mladšího, že dcerka je adoptovaná, toto policie nešetří. K oznámení, že synovec J. M. nedodržel slib týkající se uvedení věcného břemene v darovací smlouvě, nejedná se o trestný čin ani přestupek. Ve věci verbálního napadení J. M. který měl sprostě křičet do telefonu, jedná se o přestupek, který nelze projednat pro promlčení. V oznámení, že D. M. křivě obvinila M. P., že donutil svého otce na něho přepsat nemovitost, jedná se o přestupek, který je promlčený. K oznámení křivého obvinění D. M. z jejího napadení, věc byla oznámena jako přestupek. Co se týče neoprávněného vniknutí na pozemek k domu čp. ve Velichově a odcizení slepic, nebylo zjištěno, že by byl spáchán přestupek či trestný čin. Co se týče gravidity D. M. o tom byl již M. P. vyrozuměn. Co se týče verbálního napadení panem Š. a křivého obvinění D. M., jedná se o přestupky, které lze projednat pouze na návrh poškozené osoby. Z oznámení PČR OO Žatec ze dne 31. 8. 2018 č.j.

KRPU-131501-18/ČJ-2018-040719 bylo sděleno, že oznámení týkající se odcizení slepic a kohouta ve Velichově 25 bylo založeno bez dalšího opatření. Část oznámení, týkající se napadení kosou a škrcením ze strany otce M. P. ročník bylo oznámeno příslušnému orgánu k projednání. Dne 2. 6. 2015 podal M. P. mladší vysvětlení na OO PČR Jihlava pod č.j. KRPJ-51072-3/ČJ-2015-160711 ve věci písemného oznámení na pana M. Š., který mu řekl, že je „zmrď“, že zavinil smrt M. P. staršího. V těchto svých vyjádřeních pokračoval opakovaně. Dále uvedl, že D. M. ho dne 26. 2. 2015 slovně napadla před komisí Magistrátu Chomutov a obvinila jej z toho, že jí ublížil a že jí napadl, aniž by to blíže specifikovala. Také uvedl, že D. M. neoprávněně vznikla na pozemek v době od 21. 7. do 22. 7. 2014 ve Velichově, ačkoliv se jedná o nemovitosti jeho nezletilé dcery. Dále soud doplnil dokazování o listinné důkazy. Podle lékařské zprávy ze dne 14. 7. 2014 M. P., ročník bylo zjištěno, že tento dne 14. 7. 2014 zemřel pro vážné onkologické onemocnění. Magistrát města Chomutova k dožádání soudu sdělil, že ve věci D. M. jsou evidována následující řízení o přestupku: 1) Nebylo zahájeno přestupkové řízení ve věci, že během jednání komise k projednání přestupků obvinila svého bratra M. P. z toho, že ji v minulosti fyzicky napadl, čímž ho křivě obvinila z přestupku. 2) Nebylo zahájeno přestupkové řízení, že dne 24. 7. 2014 na OO PČR Chomutov – město oznámila, že její bratr M. P. ji nezjištěným způsobem pronásleduje, čímž ho nepravdivě obvinila z přestupku. 3) Nebylo zahájeno přestupkové řízení, že dne 19. 7. 2014 kolem 15.30 hod. před domem čp. v obci Velichov u Žatce obvinila svého bratra M. P. ze smrti jejich tatínka, což ho urazilo na cti. 4) Nebylo zahájeno přestupkové řízení, že někdy v létě 2013 zaslala panu M. P. SMS zprávu, ve které mu vyhrožovala, že napíše dopis jeho manželce a ta se s ním po přečtení dopisu rozvede. Ve věci M. P. bylo vedeno přestupkové řízení, že od měsíce června 2013 nejméně do 14. 10. 2014 obtěžoval častým zasíláním SMS zpráv D. M. V SMS ji slovně napadal, napsal „manko jsi udělala dvakrát, poneseš za to odpovědnost ty, půjdu po tobě každou vteřinu“. Dále napsal několik dopisů, které zaslal příbuzným a známým D. M. ve kterých těmito lidem sděloval důvěrné rodinné informace. Ve věci M. P. ročník nebylo vedeno žádné přestupkové řízení. Z výpisu informačního systému Okresního soudu v Chomutově, týkající se D. M. soud zjistil, že proti této byla v letech 2010 až 2016 nařízena řada exekučních řízení. Podle notářského zápisu ze dne 16. 1. 2008 JUDr. J. C., notáře v Chomutově, sp. zn. NZ 10/2008 prohlásila F. K., že pořizuje závěť, že v případě jejího úmrtí ustanovuje dědičkou veškerého svého majetku svoji vnučku D. M., narozenou 24. 11. 1966. Prohlásila, že měla dvě děti, dcerou M. B. a Z. P., ta však již zemřela a měla dvě děti, D. M. a M. P. Z protokolu o provedení důkazu před dožádaným soudem, Okresním soudem v Jihlavě, č.j. 27 Cd 3/2021 – 5 ze dne 20. 4. 2021 byl M. P. k žádosti Okresního soudu v Chomutově vyzván k odstranění vad žaloby žalobce M. P. proti žalovanému J. M. v rámci svého výsledku uvedl, že byl křivě obviňován ze smrti otce, že honil otce kosou a že za to půjde na dva roky do vězení, že podal trestní oznámení na Policii v Chomutově, že se při darování bytové jednotky v Chomutově domlouvali o zřízení věcného břemene pro otce žalobce, věcné břemeno ale ve smlouvě není. Upravil žalobu tak, že požaduje po žalovaném zaplacení částky 165 000 Kč, která odpovídá polovině tržní hodnoty darované bytové jednotky číslo 3979/7 v domě čp. do měsíce od právní moci rozsudku. Z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 2. 6. 2015 u OO PČR Jihlava č.j. KRPJ-51072-3/ČJ-2015-160711 vyplývá, že M. P. vypověděl, že podal oznámení na M. Š. který jej opakovaně uráží ve Velichově s tím, že zavinil smrt svého otce. Ze spisu Statutárního města Chomutov, komise k projednání přestupků soud zjistil, že dne 3. 11. 2015 bylo vydáno rozhodnutí č.j. MMCH/82627/2014-1177, kterým byl M. P., ročník 1961 uznán vinným přestupkem proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona číslo 200/1990 Sb., podle kterého úmyslně narušil občanské soužití hrubým jednáním vůči své sestře D. M., kterou v době od měsíce června 2013 nejméně do 14. 10. 2014 obtěžoval častým zasíláním SMS zpráv v průběhu celého dne, kdy ji

slovně napadal, napsal „manko jsi udělala dvakrát, poneseš za to odpovědnost ty, půjdu po tobě každou vteřinu“. Dále napsal několik dopisů, které zaslal příbuzným a známým D. M. ve kterých těmto lidem sděloval důvěrné rodinné informace, a za to mu byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 11. 2015. Součástí obsahu tohoto přestupkového spisu jsou kopie SMS zpráv, žádná z těchto zpráv neodpovídá obsahu SMS zpráv uvedených v důvodech vrácení daru.

3. Shora zjištěný skutkový stav posoudil soud podle práva. Podle § 3028 odst. 1 občanského zákoníku, platného od 1. 1. 2014, se tímto zákonem (číslo 89/2012 Sb.) řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Podle § 3028 občanského zákoníku, platného od 1. 1. 2014 odst. 2, není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry, týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. Podle § 3028 občanského zákoníku, platného od 1. 1. 2014 odst. 3, není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv, uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti.

Ustanovení § 3028 odst. 3 o. z., týkající se smluvních obligací aplikuje pravidlo, že na právní vztah založený před 1. lednem 2014 se právní úprava účinná po tomto datu nevztahuje (za předpokladu, že si strany neujednají, že se jejich práva a povinnosti budou řídit novou právní úpravou), a to z důvodu, že účastníci při uzavírání smlouvy vycházeli z určitého právního stavu (existujícího v okamžiku vzniku jejich vztahu); uvedené reflektuje zásada ochrany nabytých práv. Za situace, kdy ke vzniku právního poměru účastníků z darovací smlouvy došlo před 1. lednem 2014, bylo založeno legitimní očekávání, že dárce může žádat dar nazpět jen, zachová-li se (v budoucnu) obdarovaný k němu nebo členům jeho rodiny tak, že tím hrubě poruší dobré mravy (§ 630 obč. zák.)- rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2020, sp. zn. 33 Cdo 2339/2019.

Podle § 630 občanského zákoníku číslo 40/1964 Sb. ve znění dalších změn, platného do 31. 12. 2013, se dárce může domáhat vrácení daru, jestliže se obdarovaný chová k němu nebo členům jeho rodiny tak, že tím hrubě porušuje dobré mravy.

Zákonnými předpoklady úspěšnosti dárce domáhat se vrácení daru ve smyslu § 630 občanského zákoníku platného do 31. 12. 2013 je, jak vyplývá z obsahu komentáře ASPI: „ Z díkce § 630 je zřejmé, že k zániku darovacího vztahu dojde na základě dvou na sebe navazujících právních skutečností, a sice:

- a) chování obdarovaného vůči dárce nebo členům jeho rodiny hrubě porušujícího dobré mravy,
- b) a jednostranného právního úkonu dárce, jímž po obdarovaném požaduje vrácení daru.

Předpokladem vzniku práva požadovat vrácení daru není jakékoliv nevhodné chování obdarovaného, ale pouze takové, které s ohledem na okolnosti případu je možné kvalifikovat jako hrubé porušení dobrých mravů s ohledem na značnou intenzitu a váhu (je-li skutečně jedním činem) nebo soustavnost a dlouhou dobu (například fyzické napadání, hrubé urážky, neposkytnutí pomoci apod.). Rozhodující není subjektivní pocit dárce (například lítost a pocitovaný nevděk), ale zda dané jednání obdarovaného lze objektivně posoudit jako hrubě porušující dobré mravy. Není však významné, zda intenzita nevhodného chování dosáhla intenzity přestupku, nebo dokonce trestného činu. Hrubým porušením dobrých mravů není například sám fakt, že obdarovaný darovanou věc dále zcizil třetí osobě nebo s ní jinak naložil..... Nevhodné chování obdarovaného může směřovat přímo vůči dárce nebo vůči členům jeho rodiny. Vymezení pojmu „člen rodiny“ ve smyslu § 630 ... Za členy rodiny jsou především s

ohledem na ustanovení zákona o rodině považování manžel, partner, rodiče, děti, případně další příbuzní v řadě přímé a sourozenci“

Podle nálezu Ústavního soudu v Brně sp.zn. II.ÚS 249/97 jsou „Dobré mravy souhrnem etických, obecně zachovávaných a uznávaných zásad, jejichž dodržování je mnohdy zajišťováno i právními normami tak, aby každé jednání bylo v souladu s obecnými morálními zásadami demokratické společnosti. Tento obecný horizont, který vývojem společnosti rozvíjí i svůj morální obsah v prostoru a čase, musí být posuzován z hlediska konkrétního případu také právě v daném čase, na daném místě a ve vzájemném jednání účastníků právního vztahu. Takovéto hodnocení přísluší výhradně obecným soudům, není ani v možnostech ústavního soudu vnikat do oněch subtilních vztahů jednotlivců, pokud jejich jednání nesignalizuje porušení základních práv a svobod.“

Podle rozsudku Nejvyššího soudu ČR v Brně ze dne 23. 1. 2001 sp. zn. 29 Cdo 228/2000 „předpokladem úspěšného uplatnění práva dárce na vrácení daru není jakékoliv nevhodné chování obdarovaného nebo pouhý nevděk, ale takové chování, které s ohledem na všechny okolnosti konkrétního případu lze kvalifikovat jako hrubé porušení dobrých mravů. Obvykle jde o porušení značné intenzity nebo o porušování soustavné, a to ať už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potřebné pomoci apod. Ne každé chování, které není v souladu se společensky uznávanými pravidly slušného chování ve vzájemných vztazích mezi lidmi, naplňuje znaky § 630 občanského zákoníku, nýbrž předpokladem aplikace tohoto ustanovení je kvalifikované porušení morálních pravidel konkrétním chováním obdarovaného, jehož stupeň závažnosti je hodnocen podle objektivních kritérií, a nikoliv jen podle subjektivního názoru dárce. Dárce se jako důvodů k vrácení daru nemůže dovolávat skutkových okolností, jež nastaly či existovaly v době před darováním a za nichž byl právní úkon učiněn a o nichž obě strany při uzavírání smlouvy věděly. Za členy rodiny dárce se považují kromě rodičů a dětí i další příbuzní v řadě přímé a sourozenci.“

Při posuzování, zda se obdarovaný M. P. mladší choval k dárce, svému otci M. P. staršímu a jeho sestře D. M. tak, že hrubě porušoval dobré mravy, soud vycházel z posouzení vzájemných vztahů účastníků tak, jak vyplynulo z výsledků manželů P. D. M. a jejího syna J. M. D. M. sice uváděla, že vztahy mezi ní a bratrem byly již od dětství nedobré, jako starší bratr jí měl při hrách ubližovat, ostatní vyslechnutí ale uvedli, že vztahy v rámci rodiny byly na dobré úrovni, a to až do doby, kdy M. P. mladší zjistil, že byt, který spolu se svým otcem daroval synovi D. M., byl obratem převeden na manžele D. za účelem úhrady schodku D. M. v jejich provozovně s vědomím, že na dluhy žalobkyně přispěl jejich otec již předtím částkou 600 000 Kč z výnosu prodeje jeho polí. Darovací smlouvu uzavřeli M. P. mladší a M. P. starší na straně dárce s J. M. na straně obdarovaného dne 17. 5. 2013 s právními účinky vkladu dne 20. 5. 2013 a již následně dne 12. 6. 2013 uzavřel J. M. s manželí D. darovací smlouvu, kterou bezúplatně převedl předmětnou bytovou jednotku na manžele D. Jak vyplynulo z provedeného dokazování, J. M. o svém záměru postoupit bezúplatně byt získaný od svého strýce a dědy na úhradu manka své matky žádného z dárce neinformoval. Naopak před samotným právním jednáním žádala D. M. manželku M. P., aby její manžel předmětný byt daroval s tím, že v něm bude uspokojovat svoji bytovou potřebu. Manželé D. kteří byli zaměstnavateli D. M. a tato na jejich prodejní způsobila schodek ve výši 298 987 Kč, se po marném upomínání D. M. k úhradě dluhu obrátili na otce žalobkyně, a to dopisem ze dne 30. 11. 2009, kterým jej informovali o schodku. Vzhledem k tomu, že nebyla sjednána náprava a dluh nebyl žalobkyní splácen, dokonce osobně navštívili otce žalobkyně ve V., kde byl přítomen i M. P. mladší a kde uvedli, že by mohli kvůli úhradě dluhu žalobkyně přijít i o Velichov. S největší pravděpodobností tato skutečnost způsobila, že se M. P. starší rozhodl k darování svého podílu na předmětných nemovitostech ve Velichově čp. v rozsahu 2/3 na M. P. mladšího, který byl již vlastníkem 1/3

předmětných nemovitostí. Za tímto účelem si sjednal prostřednictvím Dr. K. [redacted] vyhotovení darovací smlouvy a požádal M. [redacted] P. [redacted] mladšího o návštěvu ve Velichově, kde byla darovací smlouva uzavřena, přičemž obsahovala dohodu účastníků smlouvy o zřízení věcného břemene, doživotního, bezplatného užívání darovaných nemovitostí v celém rozsahu dárce. Z provedeného dokazování rovněž bylo zjištěno, že žádný z účastníků darovací smlouvy tuto skutečnost nesdělil žalobkyni, tato se informaci dozvěděla až od kamarádky svého otce, přičemž u něho tato skutečnost vyvolala nelibost. V červnu 2013 M. [redacted] P. [redacted] starší vážně onkologicky onemocněl. Dne 24. 3. 2013 uplatnil dárce M. [redacted] P. [redacted] starší u obdarovaného M. [redacted] P. [redacted] mladšího právo na vrácení daru, a to doporučeným dopisem prostřednictvím advokáta N. [redacted] T. [redacted] Advokátní kancelář Děčín s tím, že v této písemnosti vymezil důvody, které shledává pro vrácení daru podstatnými. Tyto důvody se dají zahrnout do čtyřech okruhů: 1) chování M. [redacted] P. [redacted] mladšího dne 1. 8. 2013, kdy poté, co žalobkyně přijela na návštěvu za otcem do Velichova tuto před otcem slovně napadl, napadání vygradovalo tím, že sáhl po kose, ležící na špalvu před otcem, který když toto spatřil, tak odstrkal M. [redacted] P. [redacted] mladšího pryč od žalobkyně. Soud vedl obsáhlé dokazování, co se týče tohoto údajného incidentu. Vzhledem k tomu, že žádný další svědek tomuto jednání nebyl přítomen a M. [redacted] P. [redacted] starší již zemřel, soud vycházel ze vzájemných výpovědí žalobkyně a svědka M. [redacted] P. [redacted] mladšího, přičemž každý z těchto popisuje událost odlišně. Zatímco žalobkyně uváděla, že M. [redacted] P. [redacted] mladší měl otce napadnout kosou a z tohoto důvodu zavolala policii, M. [redacted] P. [redacted] mladší uváděl, že naopak to byl on, kdo byl napaden otcem, který jej škrtil, přičemž při tomto incidentu žalobkyně přítomna nebyla. Poté, co se dostavila policie, bylo vše vyřešeno domluvou, vzhledem k tomu, že vzájemné výpovědi jsou protichůdné, nebylo možné zajistit jiný důkaz na podporu tvrzení, ať již žalobkyně či M. [redacted] P. [redacted] mladšího, soud dovodil závěr, že se nepodařilo v průběhu řízení prokázat, že by k incidentu, popsánému ve vrácení daru dne 1. 8. 2013 došlo skutečně takovým způsobem, jak je ve vrácení daru popsán. Druhý okruh, pro který se dárce domáhal vrácení daru jsou SMS zprávy, které měl M. [redacted] P. [redacted] mladší opakovaně posílat žalobkyni, přičemž se jedná o sedm SMS, týkajících se údajné gravidity žalobkyně, dny, po které měl M. [redacted] P. [redacted] mladší těmito SMS obtěžovat žalobkyni nejsou v písemnosti uvedeny, žalobkyně výpisy z mobilu o těchto zprávách nedoložila, namítala, že jsou založeny v přestupkovém spise, soud ale zjistil, že žalobkyně pro potřeby přestupkového řízení předložila výpisy z displeje svého mobilu, na kterých není uvedena žádná z těchto citovaných zpráv. Nicméně M. [redacted] P. [redacted] mladší při jednání nepopřel, že zprávy s takovým obsahem žalobkyni zasílal. Dle jeho vyjádření tak činil s naprostým přesvědčením, že tyto skutečnosti se takto odehrály, že jich byl svědkem a dokonce uvedl, že se na něho později obrátila žalobkyně před svojí svatbou s žádostí, aby o tom, že již byla jednou těhotná, neříkal jejímu manželovi. Žalobkyně popřela, že by tyto zprávy měly reálný základ a doložila soudu lékařskou zprávu z gynekologie, že v minulosti nepodstoupila žádnou interrupci. Další zprávy jsou vázány na manko žalobkyně s tím, že žalovaný jí vyčetl, že udělala dvakrát manko, ponese za to odpovědnost, půjde po ní každou vteřinu, přičemž mimo jiné i za tuto SMS byl uznán vinným přestupkem proti občanskému soužití a byla mu uložena pokuta 1 000 Kč. Dále s ohledem na převod bytu J. [redacted] M. [redacted] na manžele D. [redacted] napsal SMS „půjdu po tobě, to si piš a tomu tvému synáčkovi řekni, že se dostal do maléru kvůli tobě“. Dokazování, které bylo vedeno k těmto zaslaným SMS zprávám, vedlo k závěru soudu, že tyto SMS s nejvyšší pravděpodobností M. [redacted] P. [redacted] mladším psány byly a zaslány žalobkyni, nelze však jednoznačně vyloučit, že toto sice nevhodné vyjádření se týkalo skutků, které se v minulosti staly a že M. [redacted] P. [redacted] mladší je žalobkyni nevhodným způsobem připomenul. Třetí okruh výtek dárce je soustředěn k tomu, že dárce tvrdil, že ačkoliv je M. [redacted] P. [redacted] mladšímu jako obdarovanému znám jeho velmi vážný zdravotní stav, onemocněl rakovinou pankreatu, nijak o něho nepečuje, veškerá starost leží na žalobkyni, která vozí jídlo, pere prádlo apod. Z provedeného dokazování vyplynulo, že v červnu 2013 onemocněl M. [redacted] P. [redacted] starší rakovinou slinivky. Jak vyplynulo z výsledku J. [redacted] M. [redacted], svědkyně P. [redacted] M. [redacted] P. [redacted] mladšího, M. [redacted] P. [redacted] starší byl dlouhodobě

soběstačný, sama žalobkyně uvedla, že mu nebyla přiznána ani sociální výpomoc. Jeho zdravotní stav se výrazně zhoršil v říjnu 2013, kdy poté absolvoval operaci, po které vyžadoval intenzivní péči, kterou mu poskytla žalobkyně, která s ním po určitou dobu ve Velichově bydlela, vařila mu, prala, zajišťovala jeho potřeby, ale tyto skutečnosti nastaly až poté, co vyzval M. P. mladšího k vrácení daru, do té doby, jak vyplynulo i z výsledku J. M. byl soběstačný a nebyl odkázán na pomoc další osoby. Také nebylo prokázáno, že by před výzvou k vrácení daru, mimo jiné pro tento důvod neposkytnutí pomoci, M. P. mladšího o výpomoc žádal, ten do Velichova v rámci svých zdravotních, pracovních a rodinných možností pravidelně dojížděl, staral se o nemovitosti, udržoval zahradu, vypomáhal otci. Sám uváděl, že prováděl výmalbu, pro kterou vznikl incident, kdy M. P. starší se schoval ve stodole a volal žalobkyni. Nelze také přehlédnout, že M. P. mladší prodělal rovněž vážné onkologické onemocnění. Sice byl operován až po smrti otce, ale vážné zdravotní problémy, jak vyplývá z lékařských zpráv, měl již v roce 2013. Také je třeba vzít v potaz vzdálenost bydliště M. P. mladšího od Velichova, což obnáší cca pět hodin jízdy autobusem. Jak vyplynulo z výsledku jeho manželky, vždy když se její manžel vypravoval do Velichova, vybavila jej dostatečným množstvím jídla. Manžel také domů vozil špinavé prádlo a čisté vracel zpět do Velichova. Rovněž nebylo prokázáno, že by se poté, co byl M. P. starší v nemocnici o něho syn nezajímal, byl ho navštívit a pro dokreslení celé situace soud uvádí, že byl i na jeho pohřbu. Poslední výtky k vrácení daru dárce vznášejí z důvodu, že M. P. mladší, pokud je přítomen ve Velichově, vyžaduje, aby mu žalobkyně sdělovala svůj příjezd a odjezd do Velichova a z tohoto důvodu jí napsal dvě zprávy, že si nepřeje, aby člověk jako ona byl v sobotu a v neděli ve Velichově a ať si velice rozmyslí, jestli tento víkend bude ve Velichově, neboť v tomto případě zavolá Policii ČR. M. P. mladší k tomu uvedl, že s ohledem na chování žalobkyně, která zpronevěřila finanční prostředky, a to opakovaně a také jej využívala a zmanipulovala za účelem darování bytu jeho synovi, který byl následně obratem převeden na úhradu jejích dluhů, si nepřál, aby v době, kdy ve Velichově pobýval za situace, že byl výlučným vlastníkem této nemovitosti, aby se žalobkyně u otce nacházela.

Při posouzení důvodnosti výzvy k vrácení daru se soud zabýval otázkou, zda došlo k naplnění kvalifikovaného předpokladu, a to že se obdarovaný M. P. mladší choval k dárce, M. P. staršímu, nebo ke členům jeho rodiny, v daném případě k jeho dceři D. M. tak, že hrubě porušoval dobré mravy. Nejprve soud zvažoval, jaké chování, popsání ve výzvě k vrácení daru ze dne 24. 10. 2013 bylo v průběhu řízení prokázáno, tj. k jakým tvrzením unesla žalobkyně, jako právní nástupkyně původního žalobce, svého otce M. P. staršího, důkazní břemeno. Soud po provedeném dokazování dovedl závěr, že nebylo prokázáno tvrzení, že 1. 8. 2013 došlo při návštěvě žalobkyně ve Velichově k incidentu, kdy měla být M. P. mladší slovně napadána, což mělo vše vygradovat k tomu, že měl sáhnout po kose a když toto otec žalobkyně viděl, odstrkal M. P. mladšího pryč od sestry. Vzhledem k tomu, že v daném případě se jedná o tvrzení žalobkyně, účastnice řízení proti tvrzení M. P. mladšího, svědka, a neexistují žádné jiné důkazy, které by toto tvrzení podpořily, má soud za to, že nebylo prokázáno, že se dne 1. 8. 2013 stal incident takovým způsobem, jak byl ve výzvě k vrácení daru popsán. Rovněž má soud za to, že se nepodařilo prokázat, že by M. P. mladší se choval vůči M. P. staršímu hrubě, porušujíc dobré mravy, a to tím, že by mu neposkytoval potřebnou pomoc, péči a podporu v době jeho nemoci. Z provedeného dokazování vyplynulo jednak, že dárce M. a P. mladšího nikdy o pomoc nežádal (toto uvádí až v dopise ze dne 28. 10. 2013), že byl do doby října 2013 v takovém zdravotním stavu, který odpovídal počátkům jeho onemocnění a věku, ale soběstačný a samostatný a že M. P. mladší v rámci svých možností limitovaných vzdáleností, svým zdravotním stavem, pracovním vytížením a péčí o rodinu, nejméně však dvakrát za měsíc do Velichova jezdil, staral se o zahradu, dům, vozil jídlo, čisté prádlo. Soud má za to, že tyto důvody, uváděné M. P. starším ve výzvě k vrácení daru se nepodařilo žalobkyni prokázat.

Jiné závěry soud dovodil co se týče skutečností, že měl M. P. mladší žalobkyni zasílat v době od června do října 2013 SMS zprávy s nevhodným osobním obsahem, přičemž za jednu zprávu byl uznán v roce 2015 vinným přestupkem proti občanskému soužití. Žalobkyně sice výpis těchto zpráv soudu nedoložila, ale M. P. mladší sám přiznal, že zprávy s tímto obsahem žalobkyni zaslal, přičemž byl motivován zjištěním o nevhodném a dokonce protiprávním jednání žalobkyně, která opakovaně způsobila svému zaměstnavateli schodek, využila ztráty platební karty jiné osoby, ze které učinila neoprávněný výběr a také tím, že se od své manželky dozvěděl, že jí otec vynadal, že mu vzala peníze z kapsy. Všechna tato jednání měla za následek „rodinnou finanční újmu“, jejich otec prodal pole a výnos z nich ve výši 600 000 Kč poskytl žalobkyni na úhradu dluhů a on spolu s otcem převedl bezúplatně jejich společný byt na syna žalobkyně, přičemž byl utvrzován v tom, že v něm syn bude uspokojovat spolu se svojí přítelkyní bytovou potřebu a bude na bytě zřízeno věcné břemeno ve prospěch otce, jednáním syna žalobkyně byli oba o byt připraveni, i o výnos z něho, neboť namísto bydlení syna žalobkyně krátce po převodu bytu na něho, převedl byt J. M. na manžele D. i za účelem úhrady manka. Všechny tyto skutečnosti zpracoval M. P. mladší v rámci své, jak o něm uvedla i manželka, výbušné povahy tak, že začal osočovat žalobkyni ze skutečností, o kterých tvrdil, že je vnímal jako pravdivé. Vzhledem k tomu, že při posouzení závadnosti jednání dárce se vždy hodnotí vzájemné chování účastníků vztahu s přihlédnutím k tomu, že každá rodina má jinak nastavena morální kritéria, dospěl soud k závěru, že jednání M. P. mladšího nebylo vhodné, z pozice soudu dokonce hraniční, ale přesto v kontextu všech skutečností, za kterých se jednání odehrálo, v něm soud neshledal takovou intenzitu a váhu, ani soustavnost a dlouhou dobu, předpokládanou zákonným ustanovením § 630 občanského zákoníku, platného do 31. 12. 2013, že by bylo možné dovodit závěr, že se M. P. mladší jako obdarovaný, choval k dárci M. P. staršímu a jeho dceři D. M. tak, že hrubě porušoval dobré mravy (viz rozsudek NS ČR sp. zn. 33 Cdo 4375/2007 ze dne 21. 6. 2006) „K naplnění skutkové podstaty pro vrácení daru směřuje pouze takové závadné jednání obdarovaného vůči dárci nebo členům jeho rodiny, které z hlediska svého rozsahu a intenzity a při zohlednění vzájemného jednání účastníků právního vztahu nevzbuzuje z hlediska společenského, objektivizovaného, pochybnosti o hrubé kolizi s dobrými mravy“. Ze všech shora uvedených důvodů soud návrhu nevyhověl a v celém rozsahu jej zamítl.

4. Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. stát má podle výsledku řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. V daném případě byl v průběhu řízení usnesením Okresního soudu v Jihlavě ze dne 27. 4. 2017 č.j. 7 Nc 7513/2015 – 37 ustanoven nezletilý žalovaný kolizní opatrovník podle § 892 odst. 3 občanského zákoníku a § 469 odst. 1 z.ř.s., a to Mgr. Jana Krausová, advokátka sídlem Masarykovo nám. 3, Jihlava. Usnesením Okresního soudu v Lounech ze dne 25. 1. 2022 sp. zn. 5 C 344/2013 přiznal Okresní soud v Lounech ustanovenému opatrovníku Mgr. Janě Krausové odměnu za právní zastoupení v celkové výši 29 095 Kč, a to za 5 úkonů po 2 480 Kč (3 100 Kč sníženo o 20 %), 1 úkon po 3 100 Kč (s účinností od 1. 1. 2022 zrušen § 12a vyhlášky číslo 177/96 Sb.), 6 režijních paušálů po 300 Kč, cestovné z AK Jihlava k OS Louny a zpět, celkem 3 cesty ve výši 7 995 Kč a náhradu za promeškaný čas 3 cesty po 12 půlhodinách x 100 Kč a 2 půlhodiny x 100 Kč za přestávku mezi jednáními dne 11. 11. 2021, tj. celkem 3 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Louny 20. ledna 2022

JUDr. Eva Kopecká, v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 10.3.2022, vykonatelnosti dne 15.3.2022. Připojení doložky provedla Andrea Patkoló, dne 4.8.2022.